

EMO

(wywiad odnośnie regulacji emocjonalnej)

Instrukcja dla osoby przeprowadzającej wywiad

Pierwsza część wywiadu

W zależności od pacjenta możemy zdecydować się na dokonanie osobistej oceny tego obszaru u pacjenta, ze względu na jego bardzo małą świadomość własnych trudności lub znaczenia swoich doświadczeń lub dlatego, że uważamy, że samodzielne wypełnienie kwestionariusza może być przytłaczające dla pacjenta.

Alternatywą jest poproszenie pacjenta o zgłoszenie się godzinę przed wizytą w celu wypełnienia kwestionariusza w naszym gabinecie, a następnie omówienie go wraz z pacjentem i ew. pomoc mu w regulacji jego stanu, jeśli będzie taka potrzeba.

Pierwszych kilka pytań dotyczy niektórych aspektów regulowania emocji przez pacjenta. Informacje te można uzupełnić odrębnymi kwestionariuszami, a także obserwacjami terapeuty. Należy pamiętać, że wielu pacjentów nie zdaje sobie sprawy ze swoich trudności emocjonalnych. Obserwatorowi łatwiej jest wtedy zidentyfikować problemy w postrzeganiu emocji przez pacjenta, w porównaniu z samodzielnym wypełnieniem kwestionariusza przez pacjenta.

Druga część wywiadu

Kiedy dzięki tym pytaniom, kwestionariuszom i bezpośredniej obserwacji - mamy obraz stylu regulacji pacjenta, szukamy informacji o tym, gdzie nauczył się tego sposobu modulowania swoich emocji. Ta druga część jest zawsze omawiana poprzez osobiste przeprowadzenie wywiadu.

Ta eksploracja musi być starannie dostosowana do sytuacji u osób z bardzo dysfunkcyjnym przywiązaniem i dużym poziomem wczesnej traumy. Zagłębianie się w te aspekty może być przytłaczające, a wiele osób nie jest w stanie sygnalizować, że chciałyby przerwać rozmowę.

Wywiad musi być prowadzony w powolnym tempie, a osoba prowadząca go musi zachęcać pacjenta do zatrzymania się i zastanawiania oraz pomagać mu w tym, jeśli utknie. Zawsze musimy uzyskać szczegółowe wspomnienia lub reprezentatywny przykład sytuacji, który możemy zestawić z tym, co pacjent mówi nam o swoim obrazie danej osoby.